Ч. 131. Четвер 13 (26) червня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Промова посла А. Барвіньского,

виголошена на засіданю кр. Сойму 21 червня 1902 в справі заснованя рускої ґімназиї в Станиславові.

Високий Сойме! Внесене мое, яке стоїть на дневнім порядку, не є зовсім нове; оно було і на торічній сесиї поставлене, однак з відомих причин не залагоджене, а навіть не було предметом нарад.

Потреба заснованя нової ґімназиї з руским язиком викладовим в східній Галичині є так ясна, що не буду над тим широко розводити ся, а обмежу ся лише до кількох фактичних даних. Відома річ, що в Галичині маємо на більше як 3 міліони Русинів, несповна 4 рускі ґімназиї, а 3 повні 8-клясові, а одна ще неповна 4-клясова в Тернополи. Фреквенция рускої молодіжи в ґімназиях зростає з кождим роком, так, що в остатнім році після статистичних виказів було рускої молодіжи шкільної понад 3000 в середних школах. Коли звернемо увагу на ту фреквенцию рускої молодіжи, то побачимо, що арґумент, який давнійше висунено проти заснованя руских шкіл середних, зовсім вже упав і перестарів ся. Давнійше все була мова про се, що рускі школи не будуть мати достаточного числа учеників. Факти сьвідчать, що нетілько є достаточне число учеників в руских ґімназиях, але навіть є переповнене, так, що в низших клясах руских ґімназий маємо що найменше по два, а навіть по три рівнорядні відділи. Сей отже арґумент, якого уживано давнійше проти засновуваня руских ґімназий, не має нині ніякої ваги.

Маємо також всі потрібні книжки шкільні, а один хиба арґумент міг би бути висунений, т. є. недостача учительских сил. Однак се не є недостача специяльно руска, се є загальна недостача учительских сил, так руских, як і польских. Над сею справою не буду дальше розводити ся, она повинна бути предметом зрілого застановленя в Раді шкільній краєвій, як сему недостаткови зарадити, але сего не можна висувати проти заснованя рускої ґімназиї в Станиславові. За заснованем там рускої ґімназиї промовляють отсї поводи: Передовсїм ґімназия в Станиславові є так переповнена, що она не є нормальною ґімназиєю, але подвійною, а після остатного справозданя Ради шкільної краєвої, станиславівска ґімназия мала 599 учеників, а в сім роцї має значно більше. В минулім роцї було там 15 кляс, а сего року, о скілько менї відомо, є 16 кляс. Є то одже властиво подвійна ґімназия, і належало би її розділити, бо інакше наука в так переповненій ґімназиї не може бути корисна для молодіжи, дирекция не може відповідно дбати про методичне приспосіблене учительских сил їй повірених, і відповідно виконувати надзір над молодіжию так численної ґімназиї. З тих 599 учеників станиславівскої ґімназиї припадає на руску народність після торічного справозданя Ради шкільної краєвої, 157, а на польску народність 220 учеників (без жидів), отже значить, що число польских учеників не богато переважає число руских учеників.

Станиславів є столицею руского епископства і там має бути заснована також руска семинария духовна. Недостаткови сил духовного стану може зарадити основане рускої ґімназиї. Досьвід показує, що де повстає руска ґімназия, там значно зростає фреквенция руских учеників. Отже хоч станиславівска ґімназия виказує тілько 157 руских учеників після торічного справозданя ради шк. кр., то я переконаний, що засноване рускої ґімназиї се число значно збільшить. Після сегорічного стану є в I. кл. 46 учеників Русинів, в II. кл. — 27, в III. кл. — 24 в IV. кл. — 35; разом 132 учеників Русинів в низшій ґімназиї.

Потребу заснованя рускої ґімназиї в Станиславові признала також і тамошна рада повітова, повзявши ухвалу, в якій заявляє ся за заснованем окремої рускої ґімназиї в Станиславові. Виділ краєвий також з своєї сторони внесе предложене, в якім осьвідчає ся за заснованем рускої ґімназиї в Станиславові.

Є се справа культурна, є се змаганє до дальшого і ширшого культурного розвитку руского народу, наколи ми домагаємо ся засновуваня дальших середних шкіл з руским викладовим язиком. Коли вас всїх, панове, болить і дотикає, як вам деинде відмовляють заспокоєня ваших культурних потреб, для вашого культурного розвитку, то звольте, панове, зрозуміти, що й нас мусить боліти, коли нам відказує ся заспокоєня наших культурних потреб. Торічний сойм зробив в тім похибку і я маю пересьвідчене, що многі панове дійшли до переконаня, що та похибка була недобра і не на місцї. В руках ваших, панове,

---

84) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

— Послухай же мене, — говорив Данаєць дальше, — та й ти великий фараоне позволь менї сказати слово. Заручім їх обоє, а їх сполученє нехай скріпить наш союз; але насамперед позволь менї, щоби я один рік подержав при собі ту, котрої менї так довго не ставало, нехай натїшу ся нею і нехай з уст еї почую мову еї матери, котру ви менї забрали. Они обоє ще молоді, після звичаю в краю Данаїв, де мужчини і женщини пізнїйше дозрівають, як в твоїй державі, майже за молоді до поважного супружого союза. Але одно передовсїм повинно і вас спонукати вволити мою волю. Отся донька благородного роду зросла в низькім окруженю; тут не еї дім, не еї вітчина. Князь мов би на улици еї посватав; але коли она піде зі мною, то син фараона може яко жених вступити до палати князя, а королївске буде весїлє, яке я їм справлю.

— То справедливо і мудро, чого ти жадаєш, — відповів на то фараон. — Возьми з собою свою внучку, яко заручену наречену мого сина, яко будучу нашу доньку. А ви обоє подайте менї руки! Терпеливість вийде вам на добре, бо Рамері від нинї позістане цїлий рік в Єгиптї, на твою користь, моя люба дитинко, бо послух, якого він вивчить ся в службі при войску, вийде колись на добре его будучій женї. А для тебе, Рамері, буде від нинї за рік, а менї здає ся, що ти того дня не забудеш, буде стояти в пристани в Пелюзиюм порядний корабель з фенїкійскою залогою, та нехай тебе повезе тогди до краю Данаїв і на весїлє.

— Нехай так стане ся! — відозвав ся старик; — і на Зевеса, котрий чує присягу, я не збороню твому синови доньки Ксанти, скоро він приїде.

Коли Рамері вернув до намету між своїх братів, кинув ся кождому з них на шию, а коли лишив ся сам один з їх згризливим двораком, вхопив єму его перуку з голови, підкинув еї високо у воздух, і погладив відтак достойного урядника по лици, коли наложив єму еї знову на его лису голову.

Глава шіснайцята.

Уарда пішла з дїдом і Праксіллею до їх намету на тамтім боцї пелюзийскої розтоки Нїлю, щоби на другий день навідатись знову до єгипетского табору і попращати ся з приятелями і заняти ся похороном батька.

Не забула також і на послїдну просьбу старої Гекти, а Бент-Анат упросила легко свого вітця, щоби казав забальзамувати чарівницю, котрій він тепер, як то довідав ся, повинен був бути вдячний, як велику панюю.

Заким ще Уарда вийшла з табору короля, попросив еї Пентаур, щоби она его умираючому приятелеви зробила послїдну радість, і ще раз єму показала ся.

Дївиця, почервонївшись, вволила ту просьбу.

Поет, що пересидів цїлу ніч коло лїкаря, пішов наперед, щоби приготовити недужого на еї відвіданє.

Небзехтови робили великий біль его рани від попеченя і его тяжке скалїчене на голові. Лице єму аж горіло від горячки, а лїкарі сказали Пентаурови, що смерть его не мине, і настане вже в найблизшій годинї.

Поет приложив приятелеви холодну руку до розпаленого чола, і промовив дружно до него; але Небзехт усьміхнув ся до него на ті слова з міною того, що чей лїпше знає, і сказав тихо та очевидно лиш на силу: От ще трохи подихаю, а відтак настане тут спокій. — При тім показав він на серце і на чоло.

— Всїм нам настане тут спокій, — сказав на то Пентаур, — але може лиш на то, щоби поза хвилею смерти рушати ся тим живійше і без утоми. Коли за що, то за честне шукане правди і за поважні труди нагороджають боги, а коли чий дух, то твій стане в одно з душею сьвіта, і очима божества проникне ту заслону, що тут засланяла єму тайну его житя.

є змога її поправити, і я думаю, що В. Сойм, застановивши ся зріло над моїм внесенєм, прихилить ся до єго ухваленя.

Що-до формальної сторони вношу на відісланє сего внесеня до шкільної комісиї.

Недуга короля Едварда VII.

Коли ціла Анґлія приготовила ся до торжества коронацийного свого короля і коли на то сьвято з'їхали ся гості з цілого сьвіта, розійшла ся несподівано вість про тяжку недугу короля Едварда. Виданий вчера урядовий бюлєтин про здоровлє короля каже: Король, що занедужав був на запаленє сліпої кишки мав ся послідної суботи так добре, що можна було надіяти ся, що коронация буде могла відбути ся в означенім часі. Однако в понеділок вечером стан недужого так погіршив ся, що ві второк показала ся конечність перевести операцию сліпої кишки. Операция відбула ся вчера і як доносять урядові вісти відбула ся щасливо; всеж таки стан короля дуже грізний і треба буде в найліпшім случаю кілька тиждні̂в, заки король верне до повного здоровля.

Супротив того коронацию відложено на необмежений час і відкликано всі торжества. Гості і депутациї, що прибули до Льондона, мають сейчас від'їхати.

Новинки.

Львів дня 25-го червня 1902

— Краєва шкільна рада уділила громаді Прокураві, косівского повіта, безпроцентову позичку в квоті 5000 кор. на будову школи.

— Митрополит а жиди. „Руслан“ одержав зі Струсова з кругів жидівских слідуючу допись: Єго Високопреосьвященьство Митрополит Андрій Шептицкий приїхав дня 20 с. м. із Струсівскої слобідки до Струсова о год. 7 вечером. Наша віроісповідна громада приготовила Їх ВПреосьвященьству сердечне приняте, а речником тих наших горячих чувств до Їх ВПреосьвященьства був др. Тавбелес, рабін з Тернополя. Коли Їх ВПреосьвященьство висів з повозки, др. Тавбелес промовив менше більше тими словами: „Давною традициєю осьвячений се звичай, що жидівска громада витає найвизначнійші личности з торою в руках. Не є то в тім случаю проста лише форма, але у тім звичаю криє ся глубока гадка, — є се найсильнійша заява найглубшої почести. Нарід жидівский складає поклін рускому Архипастиреви, яко мужеви широкої, всесторонної і глубокої науки, бо наука від Бога і до Бога провадить, бє поклін перед Мужем, котрого характер чистий мов сльоза, бє поклін перед Мужем повним Божого духа, побожности, ради і енерґії, перед Тим, котрий є защитником усего, що чесне, чисте і благородне, котрий поконує всяку ненависть релігійну і народну і є правдивим ідеалом князя Церкви“. На основі біблії і талмуда порівнав др. Тавбелес Їх ВПреосьвященьство з Мойсеєм і просив Їх о благословенє. Їх ВПреосьвященьство вислухали з увагою тої бесїди і в прекраснім, гебрайскім язиці і стилю, по майстерски ним володіючи, відповіли в довшій бесїді, якої головний зміст був ось який: „Ваш Бог є нашим, наш Бог вашим. З письма сьвятого черпаємо і ми вдохновенє. Я завсїгди прихильний жидам, бажаючи їм з серця всякого добра“. Дякуючи за повитанє з нашої сторони Їх ВПреосьвященьство поблагословили жидів, зґромаджених чисельно на Їх повитанє. Тож жиди дійстно щирі а сердечні підносили оклики в честь Їх ВПреосьвященьства, а Їх ласкавість для нас лишить ся на довго в нашій памяти.

— Повінь. Дощам нема кінця; над Львовом ледви що нині небо трохи прояснило ся. З ріжних сторін краю і Европи надходять вісти про великі повени. Висла під Краковом і Сян під Перемишлем значно прибули. В сторонах Бірчи були в послїдних днях безустанні зливи. Із Шагораль'я Уйгелї на Угорщині доносять, що в наслідок великих дощів прибули дуже ріки Бодроґ і Тиса та позаливали низко положені луки і поля. Так само прибула й ріка Марош (притока Тиси). В місцевости Зам забрала вода великий тартак разом зі всім материялом. Місцевости Галасипч і Валямарс стоять під водою.

— Арештовані торговельники коний. Два торговельники коний з Кристинополя, Шойла Штерн і Давид Дирнер привели на торг до Львова кілька коний, з тих один був без пашпорту. То звернуло підозрінє на них, і їх поведено на поліцию. Там при протоколі зізнали оба супереч̌но, бо один з них казав, що купили того коня без паспорту дві неділї назад, а другий казав, що три неділї тому назад. Обох замкнено длятого до арешту, доки аж справа не вияснить ся.

— Утік до Америки майстер столярский Товія Меснер з Перемишля, зарвавши людий на 28.000 корон. Був до недавна богачем, але в послідних часах зачав дуже борзо підупадати. Коли єму грозило банкротство, він зарвав людий і втік.

— Добре придумав а зле взяв ся. Селянин з Дублян Стефан Пупка привіз двох „паничів“ на забаву до Львова і заїхав з ними нічною порою до якогось дому при ул. Сикстускій. Паничі пішли забавляти ся а Пупка чекав з возом перед домом. Сон єго зморив і він заснув. Тимчасом хтось стягнув єму дві пари лякерованих чобіт з правилами і пачку книжок. Пупка отворивши очи спостеріг, що бракує тих річий а рівночасно побачив якогось чоловіка стоячого побіч, котрий щось шептав дорожкареви. Пупка здогадав ся, що то злодій і постановив єго зловити, отже причаїв ся і удав що спить, а тимчасом прижмуреними очима дивив ся, що злодій буде робити. І дійстно той чоловік приступив до воза і зачав тягнути куферок з річами. Пупка добре придумав але зле взяв ся до роботи, бо удаючи сплячого злазив так поволи з воза, що злодій забрав ще куферок та втік з ним серед темноти.

Штука, наука і література.

— Начерки Олекси Кузьми І. Том. Під таким заголовком появила ся збірка оповідань, котра містить в собі: „Трудна карієра“, „На перебій“, „На посаді“ і „Дивак“. — Дістати можна в Ставропигійскій книгарни. — Ціна 2 К.

— Я єї сіпав і розтягав, — зітхнув Небсехт, — а коли мені здавало ся, що моє око вже добачило часть правди, приходить лабата рука смерти і закриває єго. Що мені з того, що буду дивити ся оком божества, і як оно буду все знати. Не то кортить, щоби дивити ся, але то, щоби знайти, так кортить, що я готов би віддати за то ще й друге житє тут і там.

Він замовк, бо не мав вже сили говорити, а Пентаур попросив єго, щоби він спочив і в души згадав собі на ті веселі хвилї, яких зазнав в житю.

— Мало їх було — сказав на то лікар. — Коли матїр мене цілувала і давала менї дахтилів, коли я міг спокійно працювати сам один і ніхто мене не підглядав, коли ти менї позволив заглянути в твій ріжнородно украшений сьвіт — то було красно!

— А кілько то людем — сказав Пентаур — зменшив ти болї а нікому не зробив ніякої прикрости.

Небзехт покивав головою і замуркотів: А старий парашіт через мене зійшов з розуму і погиб.

Довго мовчав він; відтак очи єму засьвітили ся і він став говорити живійше: Але не длятого, щоби єму зле зробити, не надармо. В Сириї в Меґідо працював я без перешкоди. Тепер вже знаю той знаряд, при котрого помочи ми мислимо. Серце! Що є серце! Баранячe серце а людске серце роблять однакову службу. Обертають оба колесо зьвіринного житя, оба бють ся скорше зі страху і радости, бо ми так само боїмо ся і тїшимо ся як зьвірята. А мисленє то божа сила, що сягає до безмежного і безконечного і дає нам здібність робити відповідні висновки, має тут своє місце, от тут в голові, тут поза чолом в мозку!

Сили єго опустили, біль переміг і він притих.

Пентаур, котрому здавало ся, що він говорить з горячки, дав єму напити ся сьвіжої води, підчас коли два лікарі сьпіваючи мольби ходили довкола єго постелї, та сказав коли недужий покріпивши ся трохи підніс ся:

— Але найвеселійший образ в твоїм житю то чей була та прекрасна дитина, котрої личко як ти сам менї признав ся, пробудило в тобі знаряд краси, а котру ти як би який герой жертвуючи власне житє виратував від смерти. Ти знаєш, що Уарда знайшла знову свояків і щаслива та вдячна тому, що єї виратував, хотїла би ще раз навідати ся до него, заким з своїм дідом поїде на чужину.

Недужий довго надумував ся, заким сказав тихо: То нехай увійде. Але лиш з далека хочу на ню подивити ся

Пентаур вийшов на двір і зараз по тім вернув з Уардою назад, котра почервонївшись і зі сльозами в очах задержала ся коло дверий намету.

Лікар дивив ся довго на ню благаючим і повним любови поглядом і сказав: Прийми від мене подяку — і будь щаслива.

Дївчина хотїла приступити до него і подати єму руку, але він занепокоєний дав знак завязаною правою рукою, щоби не приступала і просив: Не приступай до мене, але постій ще хвилинку. Ах, тобі станули сльози в очах: Чи длятого, що дивиш ся на мене, чи на мої муки?

— Длятого, що дивлю ся на тебе, добрий, благородний чоловіче, мій приятелю і спаситєлю — сказала Уарда — на тебе мій любий, бідний Небзехте!

Лікар замкнув очи, коли она так із щирої души то говорила.

Коли она затихла, він ще раз отворив очи, дивив ся довго на ню привітно і з подивом та сказав з тиха: Тепер вже досить! Тепер вже буду умирати.

Уарда вийшла із намету а Пентаур лишив ся при нїм і слухав як він віддихаючи хорчав.

Нараз недужий підняв ся висше і сказав: Бувай здоров друже. Іду в дорогу; хто знає куди?

— Лиш не в пусте нїчо! — відозвав ся Пентаур щиро.

Тогди покивав лікар головою і сказав: Я був чимось, а з чогось нїколи не зробить ся нїчо. Природа єсть ощадна і госпдарна та вихіснoвує і найменшу дрібничку. Та й мене ужиє, як їй того буде потреба. Після міри і числа доводить она все до цїли, та й моє житє тут і по смерти. Нїкуди втечи. З кождої річи стане ся то, що мусить стати ся; — о наше бажанє і нашу волю нїхто не питає. — Голово моя! — Скоро тут в голові тиснє, то й пропало всяке мисленє. Коли я лиш міг дізнати ся — дізнати ся....

Послїдні слова вимавляли єго уста що раз тихійше, духу в нїм неставало і за кілька хвиль опісля, Пентаур глубоко тронутий, замкнув єму очи.

Перед наметом помершого стрітив поет ерея Амені'го, котрий сподївав ся застати єго коло свого приятеля.

Тепер вернув Пентаур з управителем Сеті'вого дому назад до помершого.

Амені відмовив борзо кілька молитов за єго душу, а відтак попросив Пентаура, щоби він пішов зараз з ним до єго помешканя.

По дорозї приготовив він поета з властивою собі делїкатностию на ту стрічу, яка єго ждала, а котра заповідала єму більше сумних як веселих а на всякий случай глубоко зворушаючих хвиль.

Судиї в Тебах що були змушені паню Сетхем яко матїр зрадника держави засудити[1])

[1]) Агатархідес розповідає у Діодора, що иноді засуджувано не лиш виновників, але й їх свояків на примусові роботи в копальнях. В договорі о видаваню военних плінників, який заключив король Хетів з Рамзесом II., застерігає ся виразно, що

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: „Газета львівска“ оголошує розписане оферт на доставу шутру і ріжних материялів будівляних з каменя і глини, яких буде потребувати на рік 1903 ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові. — Оферти зладжені на приписаних бляанкетах має ся вносити найпізнійше до 21 липня с. р. до години 12 в полудне до згаданої ц. к. Дирекциї у Львові. — Услівя сей достави суть подані в „Газеті львівскій“ з дня 1 липня с. р. а можна їх переглянути також в бюрі III. ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові.

Телеґрами.

Відень 25 червня. Цісар вернув нинї рано разом з дружиною з Дрездна і поїхав до Шенбруна.

Льондон 25 червня. Після депеші з Вашинґтону підписано вже мир в Колюмбії.

Мадрид 25 червня. В часї одного похорону в місцевости Панлїро ударив грім в церков і убив на місци 25 осіб, а 35 тяжко поранив.

Париж 25 червня. Сенат радив вчера дальше над законом о заведеню дволїтної войскової служби. Мінїстер війни Андре заявив, що закон буде міг війти в житє аж за 4 роки і що армія нїчо не втратить через скороченє часу служби вояків. Переведенє того закона буде коштувати 70 міліонів франків.

Відень 25 червня. Neues Wien. Tagblatt доносить, що цар відкинув просьбу Ґріма о помилуванє.

Надіслане.

Цінник зелїзних знарадів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ад Стрий.

Коси із анґлїйскої твердої стали, подвійного гарту, знаменитї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять і рску траву. Кто замовить 5 кільоґрамів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родимці! Косїть моїми косами, то найлучші в сьвіті; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдурятн жидам і їх аґентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлїйскої!

Довгота кос в центиметрах:

65	70	75	80	85	90	95	100

За одну штуку з каменем;

Кор. 2·10.	2·20,	2·30,	2·40,	2·60,	2·80,	3·00,	3·20

на пяти-кільову посилку іде штук

16	15	14	13	13	13	12	12

Озубрені серпи із анґлїйскої стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках. Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлїйскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна оголити з 30 найтвердійших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони Бельґійскі камені до бритв по 1 кор. і по 3 кор **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердійшої анґлїйскої стали, не загинають ся навіть в найтвердійшій земли, штука 1 К **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Мам також на складі **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи,** такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґваранцию даю на 10 лїт. — Продаю також **Руский лен „із Парнави“.** Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і на житних стернях. Можна его мочити або стелити Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїня коштує 40 гел. Менше від пять кільоґр. не висилає ся На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовлене треба прислати 2 кор задатку, бо иначе не вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес **Александер Копач в Струтинї вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

на виведенє до копалень, дозволили були непрошені о то знатного роду і загально поважаній невісті під дозором сторожів безпечности поїхати до короля і при его вступі до Єгипту подати просьбу о свою особу не, як виразно було розпоряджено, о Паакера і она сївши на корабель постановила була собі в души просити не о себе але о свого сина.

Амені був вже далеко від Теб, коли видано той вирок, бо в противнім случаю був би він розповів судиям, якого походженя був Паакер. Коли він покинув справу намістника, не потребував вже більше мовчати про тайну старої Гекти.

Подорож панї Сетхем опізнила ся трохи через то, що буря на Нілю ушкодила єї корабель і так стало ся, що она приїхала, коли король був вже в Пелюзиюм.

Устє каналу Нілю, що сполучав ся коло сеї кріпости з морем, було так переповнене кораблями намістника і его дружини, та депутаций насцівших зі всіх сторін краю, що судно невісти мусїло станути далеко від міста, а єї вірному старшинї двірскому удало ся було аж лише що перед кількома годинами поговорити зі старшим єреєм.

Панї Сетхем змішала ся була дуже. Утомлені і без житя виглядали ті очи, що ще перед кількома місяцями завідували жваво найбільшим господарством в Тебах, а хоч на тїлї й не змарнїла, то все-таки виглядала як би яка хора. Єї уста, що знали нераз промовити розумне слово, були кріпко стулені і порушали ся хиба, коли шептали молитву, або коли якийсь приятель вимовив імя єї нещасливого сина.

відставлений до Єгипту втїкач не сьміє бути караний, що не вільно робити шкоди анї его домови, анї его жінцї або дїтєм анї не вільно убивати его магїр.

Она знала, що дїло его було погане, і она не шукала оправдань для него, єї матерна любов прощала єму і без того.

Кілько разів згадала собі на него, а то було безустанно в день і в многих безсонних ночах, очи єї, що тепер вже єї болїли, заходились рісними сльозами.

Єї судно стануло коло Пелюзиюм як раз під ту пору, коли полумінь горіючої палати осьвітила темну ніч.

Коли показав ся огонь і зробив ся крик на кораблях, вийшла і она на поклад.

Не розпитувала, не хотїла нїчого чути, але здогадувала ся того, що стало ся.

Кілько разів чула, коли зайшла до каюти, як перед нею вимавляно слово „здрада“, то єї як би хто обухом бив по голові і студений піт виступав на єї тїло.

— Через цїлий слїдуючий день анї нїчого не їла анї не пила і лежала на софі з замкненими очима, підчас коли старшина двірский, котрий зараз довідав ся, яку мав участь в пожежи его давний пан, а тепер уважав вже й справу панї Сетхем за страчену, шукав за Амені'м; але старший єрей належав до найблизшого окруженя короля і єму удало ся аж на другий день поговорити з ним.

Амені зробив зажуреному і засумованому вірному слузї надію, завіз его на власнім возї до пристанї, пішов на корабель панї Сетхем і старав ся приготовити єї на велику радість, яка єї ждала по так великій гризотї. Але він прийшов за пізно, бо дух невісти був вже омрачений і она вже безтямно слухала его, коли він старав ся додати їй відваги і оживити новою надією. Лиш часами перебивала она єму питанем: Чи то він то зробив? або: Чи він ще жиє?

(Конець буде).

Всілякі купони

і вильосовані вартістні папери

виплачує без почисленя провізиї або коштів

Контора виміни

ц. к. уприв. гал. акц.

Банку гіпотечного.

Видання

Руского педаґоґічного Товариства.

у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Видання без образків.

***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 4 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка история педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене виданє 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дїтий 30 с. **Гордієнко:** Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** в р 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олїмпія 40 с **Віра Лебедова:** Гостинець дїтям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Днїпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с **Барановский** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дїтий 80 с., опр. 1 К. 10 с **Віра Лебедова:** Малї герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужинї 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дїтий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дїтий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лїлїпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історії Руси-України.** 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповіданя 1. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї,** Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлїйскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глїбова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Днїпрової Чайки,** Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Дістати можна в книгарнї Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропиґії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).